

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 4. De peccatis Praelatorum

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

rijs inquirendum, vigilantia autem debet esse opportuna, ut scilicet non semper importune instet, sed interdum dissimulet, det tempus & locum libertati spiritus, ut non videatur exactor & satelles. Demum sit quieta, sine tumultu aut vexatione.

Articulus Quartus.

De peccatis Prælatorum.

1. **P**eccant mortaliter superiores qui externo regimini intenti, de instructione suorum in rebus ad salutem necessarijs non sunt solliciti, & vix unquam de rebus salutis cum illis loquuntur, & si capitula celebrant, in illis de temporalibus agitur, aut ut plurimum sermones illorum investivi sunt.

2. Peccant mortaliter & omnia peccata in eos relabuntur, qui ignaros superiores, scienter eligunt, instituunt, vel confirmant.

3. Peccant mortaliter qui cum per se ipsos non possint aut nolint, non curant per alios, subditos instrui in necessarijs.

4. Gravissime peccant superiores, qui
ne

ne subditi ad Reformationes & arctiores Observantias aspirent, eos sub titulo humilitatis, à studio & lectura librorum, de statu suo tractantium arcent, aut illos alijs distrahunt.

5. Peccant mortaliter superiores, qui confessarios Idiotas, imprudentes, & vere indignos, in suis conventibus instituunt, inde enim plurima in subditos nascuntur mala, & conscientiarum ac animorum inquietudines.

6. Peccant mortaliter, qui subditos ad sibi confitendum, extra rationem casuum reservatorum cogunt, & qui notitia ex confessionibus sacramentalibus, sive ante sive in superioratu habita, utuntur in externo regimine, hinc optime sibi consulant superiores, si sint faciles & non rigerosi, in danda licentia pro absolute à casibus reservatis.

7. In statu damnationis vivunt, qui ex sua negligentia aut avaritia, subditis non provident de victu, amictu, & necessarijs sufficientibus, ad honestam & Religiosam vitam, sunt enim causa multarum proprietatum,

tatum,

tatum, & quod sibi quisque quærat, illegitimis etiam medijs foris, quod non potest habere in monasterio.

8. Peccant qui subditis infirmis non compatiuntur, & de personis idoneis, ut infirmorum curam habeant, & necessaria obsequia impendant, non disponunt; minus pharmaca aut cibos congruos illis ministrari procurant, & qui infirmis duri & improperiosi sunt, sub prætextu quod morbum simulent, quibus sufficiat illa terribilis sententia Matth. 25. *infirmus fui & non me visitastis*, (consolatione scilicet subsidio, & adiutorio necessario) *ite maledicti in ignem æternum.*

9. Peccant mortaliter superiores, qui spiritualiter afflictos contemnunt, illis rigidos se ostendunt, ut sæpe vel in desperationem abeant, vel in tantam animi desolationem, ut si pejora eis non eveniant, mærore tabescant.

10. Peccant etiam secundum circumstantias mortaliter, qui Apostatas permittant vagari impune, quia eorum inquietudines ferre nolunt.

II. Qui

II. Qui Apostatas redeuntē abjiciunt, aut dure recipiunt, in p̄anis excedunt, nullum spirituale solatium impertiunt, & se implacabiles reddunt.

12. Peccant qui nunquam vel raro communibus exercitijs adsunt, & si præsentes sint, perfunctorie assistunt, nunquam vel raro officinas visitant, nunquam de suorum subditorum conversatione inquirunt, & qui tanquam suspiciosi prave omnia interpretantes, delatores & adulatores fovent, & vigilantiam in hoc consistere credunt, si omnia suspecta habeant, & hæc est peccatorum multorum parens, & Religionum perturbatrix.

13. Peccant mortaliter, si peccata gravia subditorum, sibi privata notitia cognita publicent, est enim vere subditum infamare.

14. Peccant qui scientia sua occulta & de occultis abutentes, ad inquisitiones illegitimas progrediuntur, & occasionem quærunt ut peccata illa publice arguere possint.

N

TITV.